

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-43/06)

(2006/C 86/20)

(Język postępowania: portugalski)

W dniu 27 stycznia 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Hansa Støvlbæka i Pedra Andrade'a, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Portugalskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że ustalając wymóg złożenia przez osoby posiadające kwalifikacje zawodowe w dziedzinie architektury nabyte w innym Państwie Członkowskim egzaminu wstępnego do portugalskiej izby architektów, jeśli osoby te nie są członkami izby architektów innego Państwa Członkowskiego, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 i art. 10 dyrektywy 85/384/EWG⁽¹⁾.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Komisja wnosi skargę o stwierdzenie uchybienia przez Republikę Portugalską zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, gdyż państwo to nie w pełnym zakresie zastosowało się do dyrektywy 85/384.

Wprawdzie poprzez Decreto-ley (rozporządzenie z mocą ustawy) nr 14/90 z dnia 8 stycznia 1990 r. Republika Portugalska zastosowała się do dyrektywy, to jednak publikacja Decreto-ley nr 176/98 z dnia 3 lipca 1998 r. stanowi krok wstecz.

Na podstawie Decreto-ley nr 176/98 portugalska izba architektów może wymagać złożenia egzaminu wstępnego od architektów wykształconych w innych Państwach Członkowskich, którzy nie są członkami odpowiednich izb.

Architekci z innych Państw Członkowskich, którzy nie są członkami odpowiednich izb, musieliby poddać się zatem egzaminowi w przyjmującym Państwie Członkowskim, gdyż nie mogliby wykonywać zawodu w Portugalii, nie będąc członkami portugalskiej izby architektów.

Komisja jest zdania, że jest to sprzeczne z prawem, gdyż narusza postanowienia dyrektywy 85/384. Dyrektywa, inaczej niż państwo portugalskie, nie wprowadza rozróżnienia pomiędzy tytułami akademickimi a tytułami zawodowymi. Uznawanie dowodów posiadania kwalifikacji w zakresie

systemów sektorowych następuje automatycznie. Jeśli wykształcenie spełnia wymogi zawarte w art. 3 i art. 4 dyrektywy 85/384, to Państwo Członkowskie musi uznać dowody posiadania kwalifikacji i umożliwić architektom z Państwa Członkowskiego pochodzenia wykonywanie zawodu z tytułem architekta.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/384/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji w dziedzinie architektury, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. U. L 223, str. 15).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht des Landes Brandenburg z dnia 12 października 2005 r. w sprawie Gerlach & Co. mbH przeciwko Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Sprawa C-44/06)

(2006/C 86/21)

(język postępowania: niemiecki)

W dniu 30 stycznia 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht des Landes Brandenburg (Niemcy) z dnia 12 października 2005 r. w sprawie Gerlach & Co. mbH przeciwko Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Finanzgericht des Landes Brandenburg (Niemcy) zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy krajowa administracja celna jest uprawniona do zaksięgowania opłat przed udzieleniem terminu określonego w art. 11 a) ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1062/87⁽¹⁾ zmienionego przez rozporządzenie (EWG) 1429/90⁽²⁾ w odniesieniu do miejsca wystąpienia naruszenia lub nieprawidłowości i do wyznaczenia tego terminu w sposób prawnie skuteczny dopiero w postępowaniu odwoławczym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 107, str. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 137, str. 21